

تأثیر آموزش حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان سال چهارم پرستاری از موفقیت

سمیرا اروجلو^۱، دکتر معصومه همتی مسلک پاک^۲، دکتر حمیدرضا خلخالی^۳

تاریخ دریافت ۱۳۹۱/۱۱/۰۱ تاریخ پذیرش ۱۳۹۲/۰۱/۱۹

چکیده

پیش زمینه و هدف: مهارت‌های حل مسئله در برنامه‌های آموزشی دانشجویان به صورت مدون و سازمان یافته آموزش داده نمی‌شود. از طرفی، لزوم ارزیابی موفقیت دانشجویان و ارتقاء آن نیز نکته‌ای است که باید مورد توجه واقع شود. در همین راستا، این پژوهش به منظور تعیین تأثیر آموزش مهارت‌های حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان سال چهارم پرستاری از موفقیت در دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه نیمه تجربی، ۵۰ نفر دانشجوی پرستاری سال چهارم مورد مطالعه قرار گرفتند. دانشجویان ترم ۷ به عنوان گروه مداخله و دانشجویان ترم ۸ به عنوان گروه کنترل انتخاب شدند و پرسشنامه دیدگاه فرد از موفقیت- ارتقاء را تکمیل کردند. دانشجویان گروه مداخله در سه گروه کوچک در کلاس‌های آموزش حل مسئله به مدت شش جلسه دو ساعته شرکت نمودند. یک ماه بعد از این دوره آموزشی، موفقیت دانشجویان هر دو گروه مداخله و کنترل مجددًا مورد بررسی قرار گرفت. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون‌های آماری کای دو، تی مستقل و من ویتنی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج این مطالعه نشان داد که میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان از موفقیت در گروه مداخله قبل و بعد از آموزش حل مسئله تفاوت آماری معنی‌داری دارد. در حالی که در گروه کنترل، اختلاف معنی‌دار نبود. آزمون من ویتنی، اختلاف معنی‌داری را بین تفاضل میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان از موفقیت قبل و بعد از آموزش حل مسئله بین دو گروه نشان داد.

بحث و نتیجه گیری: اجرای برنامه آموزش روش حل مسئله موجب بهبود دیدگاه دانشجویان از موفقیت می‌شود. بنابراین، وارد کردن برنامه آموزش حل مسئله در برنامه‌های آموزش عالی و به ویژه آزمودن تأثیر برنامه‌های دراز مدت آموزش حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان از موفقیت قابل توصیه است.

کلید واژه‌ها: آموزش حل مسئله، موفقیت، دیدگاه، دانشجویان پرستاری

مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره یازدهم، شماره سوم، پی در پی ۴۴، خرداد ۱۳۹۲، ص ۲۱۲-۲۱۸

آدرس مکاتبه: دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه؛ تلفن: ۰۴۴۱-۲۷۵۴۹۶۱
Email: Hemmati_m@umsu.ac.ir

مقدمه

که توان پیشبرد اهداف جامعه را دارا باشند. لذا موفقیت در تحصیل، از مهم‌ترین عوامل انگیزشی برای برداشتن گام‌های بلندتری به سوی موفقیت‌های یک کشور خواهد بود (۱). در روانشناسی، موفقیت به پاسخ یا عملی گفته می‌شود که طی آن شخص به هدف برسد. موفقیت، یک گام قطعی است که به سمت هدف برداشته می‌شود. در تعلیم و تربیت و در موقعیت‌های تحصیلی، موفقیت به درجه‌ای از کارایی اطلاق می‌شود که فرد به فراخور توانایی‌هایش در پیشرفت‌های خود به رضایت شایسته می‌رسد (۲). موفقیت تحصیلی موضوعی است که بستری مناسب را جهت توفیق دانشجویان در زمان اشتغال فراهم می‌کند (۳).

تربیت نیروی انسانی کارآمد از جمله وظایف اصلی دانشگاه‌ها محسوب می‌گردد. دانشجویان هر دانشگاه سرمایه‌های گران قدر هر کشور به شمار می‌روند و برنامه ریزی صحیح در آموزش و پرورش آنان از وظایف اصلی دانشگاه‌ها به حساب می‌آید (۴). دانشگاه‌ها به عنوان مراکز تولیدکننده علم و فرهنگ و تربیت متخصصان مورد نیاز کشور، به طور قاطع خاستگاه بسیاری از نوآوری‌ها و خلاقیت‌ها برای حل مسائل روز جامعه هستند (۵). شواهد گوناگون حاکی از آن است که نظام آموزش عالی در صورتی از عهده وظایف و اهداف خود بر می‌آید که از نظر کیفیت آموزشی در وضعیت مطلوبی باشد (۶). از طرفی آینده یک جامعه، منوط به داشتن افرادی موفق و کارآمد بوده

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه

^۲ استادیار گروه آموزش پرستاری داخلی جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه (نویسنده مسئول)

^۳ استادیار گروه آمار حیاتی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

حل مسئله غیر موثر است، افسردگی کمتری را نشان می‌دهند (۱۴). روش آموزش مهارت‌های حل مسئله اساساً منعکس کننده رویکردهایی در پیشگیری از ناتوانی روانی و عاطفی به شمار می‌آید (۱۵). با توجه به اهمیت دیدگاه دانشجویان پرستاری از موفقیت و عوامل موثر در ارتقاء این دیدگاه و از سوی دیگر با توجه به این که در ایران پژوهش‌های زیادی در این زمینه انجام نگرفته است، لذا برای شناخت روش‌های نوین در ارتقاء دیدگاه دانشجویان از موفقیت خود، مطالعه‌ای با هدف تعیین تأثیر آموزش حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان سال چهارم پرستاری از موفقیت در دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه انجام گرفت تا بتوان بر اساس نتایج پژوهش در ارتقاء موفقیت پرستاری که از اهمیت بالایی برخوردار است گامی برداشت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی است که در آن تأثیر آموزش حل مسئله بر موفقیت دانشجویان پرستاری مورد بررسی قرار گرفته است. نمونه‌های این پژوهش، کلیه دانشجویان سال چهارم پرستاری به تعداد ۵۰ نفر بودند، که در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۱-۹۲ واحد کارورزی در عرصه داخلی جراحی، بهداشت جامعه، روان، کودکان و ویژه را می‌گذرانند. در این مطالعه، دانشجویان ترم ۷ به عنوان گروه مداخله (۲۵ نفر) و ترم ۸ به عنوان گروه کنترل (۲۵ نفر) انتخاب شده و در جلسه توجیهی مربوط به شرکت در پژوهش، رضایت خود را برای مشارکت در پژوهش ابراز داشته و پرسشنامه مربوطه را تکمیل کردند. این پرسشنامه شامل دو بخش بود، بخش اول فرم اطلاعاتی درباره مشخصات جمعیت شناختی دانشجویان (سن، جنس، سابقه کار در بالین و معدل کل) بود و بخش دوم نیز شامل ۳۰ سؤال سه گزینه‌ای از پرسشنامه استاندارد موفقیت و ارتقاء بود. در این بخش پایین‌ترین امتیاز ۴۰- و بالاترین امتیاز +۲۶ در نظر گرفته شد. امتیاز بین ۴۰- الی -۲۶ نشان دهنده ترس از دستیابی به موفقیت، +۵ الی -۲۵ تردید در مورد کسب موفقیت، و +۲۶ الی -۵ در جستجوی کسب موفقیت بود. جهت تعیین روابی یا اعتبار علمی ابزار گردآوری داده‌ها، از روابی محتوای کیفی^۲ و برای تعیین پایابی یا اعتماد علمی از روش همسانی درونی^۳ استفاده شد. جهت تعیین روابی محتوای کیفی پرسشنامه به ۱۰ نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه ارائه و در نهایت پس از دریافت نظرات، اصلاحات لازم اعمال گردید. برای تعیین پایابی به روش همسانی درونی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج حاصل

عدم توجه به موفقیت دانشجویان، موجب کاهش سطح علمی و کارابی دانشجویان در جامعه کنونی خواهد شد. چرا که شکست آنان، علاوه بر مشکلاتی که برای فرد دانشجو و خانواده وی ایجاد می‌کند، خسارات فراوانی از جمله به هدر رفتن میزان قابل توجهی از امکانات، منابع و استعدادهای بالقوه انسانی و اقتصادی برای جامعه نیز در بی خواهد داشت (۷). اساتید، برنامه ریزان آموزشی، دانشگاه‌ها و نظام آموزشی لازم است به عوامل موثر بر پیشرفت تحصیلی توجه کافی داشته باشد تا بتوانند برنامه ریزی‌های مناسبی را جهت پیشبرد اهداف آموزشی داشته و زمینه را برای موفقیت هر چه بیشتر دانشجویان فراهم آورند. چرا که موفقیت و پیشرفت دانشجویان در امر تحصیل، علاوه بر پیامدهای اجتماعی و اقتصادی که دارد، خود عامل بالا رفتن اعتبار دانشگاهی می‌شود که دانشجویان موفقی تربیت می‌کند (۴). آموزش بر پایه حل مسئله شیوه‌ای است که می‌تواند در پیشرفت تحصیلی دانشجو موثر باشد و به عنوان یک شیوه آموزشی جایگاه ویژه‌ای در سطوح بالای آموزشی یافته است. این روش نوعی یادگیری دانشجو محور است که بر مواجه نمودن دانشجویان با مشکلات متمرکز بوده و موجب ایجاد انگیزه و تحریک دانشجویان برای یادگیری می‌شود. یادگیری بر پایه مسئله بر اساس روانشناسی شناختی است و پذیرفته که یادگیرندگان دریافت کننده غیر فعال دانش نیستند، بلکه پردازش کنندگان فعال اطلاعات هستند. یادگیری بر پایه مسئله به بازیابی آسان تر دانش در عمل کمک می‌کند. هم چنین به ایجاد مهارت‌هایی نظیر کار گروهی (۸)، تفکر انتقادی، تعامل، مهارت ارتباط و خود ارزشیابی کمک می‌کند (۹). شیوه حل مسئله به عنوان وسیله مفیدی برای مقابله با بسیاری از مشکلات موقعیتی و در نتیجه حفظ و ارتقاء انسجام شخصیتی فرد موردن توجه بوده است (۱۰). تأثیر آموزش مهارت حل مسئله بر افزایش شایستگی اجتماعی و ارتقاء روابط بین فردی جوانان در پژوهشی به تأیید رسیده است (۱۱). همچنین بین شیوه حل مسئله، شیوه مقابله با تعارض و سلامت روان‌شناختی دانشجویان رابطه معنی داری به دست آمده است، بدین معنی که دانشجویانی که از شیوه حل مسئله سازنده استفاده می‌کنند از سلامت روان شناختی بیشتری برخوردار بوده‌اند (۱۲). آنتپول و هرزیگ^۱ معتقدند افراد آموزش دیده به شیوه آموزش بر پایه حل مسئله ممکن است اطلاعات خود را پس از مدت زیادی به یاد آورند و بهتر برای بلندمدت در طول زندگی آماده شوند (۱۳). نتایج پژوهش‌های انجام شده بر روی ۲۱۳ دانشجو نشان داد که افرادی که خود را از نظر حل مسئله ارزیابی می‌کنند، نسبت به کسانی که ادراک آن‌ها از توانایی خودشان در

² Qualitative Content validity

³ Internal consistency

¹ Antepohl & Herzing

گروهی جهت گردآوری اطلاعات از منابع معرفی شده از طریق کتابخانه و اینترنت توسط دانشجویان انجام شد. ۶- مباحث تعریف شده بر اساس فرضیه‌ها، اهداف، سؤالات ارائه و بحث بین گروهی انجام شد. ۷- پژوهشگر مباحثت ارائه شده را جمع بندي و ارزیابی کرد. یک ماه پس از اجرای برنامه آموزش حل مسئله، دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت در هر دو گروه مجدداً مورد بررسی قرار گرفت. جهت ارزیابی نتایج پژوهش، داده‌های بدست آمده از واحدهای مورد پژوهش کد گذاری شده و با نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و آمار توصیفی و آزمون‌های کای دو، تی مستقل و من ویتنی، در سطح معنی داری $P=0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

نتایج این مطالعه نشان داد که در گروه کنترل ۴۰ درصد واحد پژوهش مرد و در گروه مداخله ۳۶ درصد مرد بودند. آزمون آماری کای دو تفاوت معنی‌داری را بین دو گروه از نظر جنسیت نشان نداد (جدول ۱).

یک میزان قابل قبولی جهت اعتماد علمی ابزار بود ($\alpha=0.9$). هر دو گروه کنترل و مداخله تحت راهنمایی مرتبه و بر اساس برنامه آموزشی گروه پرستاری دوره کارورزی خود را سپری کردند. گروه مداخله به سه گروه ۸ یا ۹ نفره تقسیم شده و در برنامه مداخله این پژوهش که به صورت بحث گروهی اجرا شد، شرکت کردند. هر یک از جلسات آموزشی به مدت دو ساعت به طول انجامید. کلیه جلسات در یکی از کلاس‌های آموزشی بیمارستان‌های امام خمینی و طالقانی تشکیل شد. با توجه به تقسیم گروه مداخله به سه گروه و تعداد جلسات برگزار شده برای هر گروه (۶ جلسه)، جمعاً ۱۸ جلسه آموزشی تشکیل گردید. مراحل اجرا به شرح زیر بود ۱- سناریوهای طراحی شده توسط پژوهشگر در اختیار دانشجویان قرار گرفت و دانشجویان به شفاف سازی نکات مبهم تشویق شدند. ۲- موضوع توسط پژوهشگر شرح و بسط داده شد. ۳- شرایط بارش افکار، مشارکت گروهی و بحث پیرامون موضوع ایجاد شد. ۴- فرضیه سازی با توجه به محتوای سناریو انجام و به سؤالات مبتنی بر فرایند پرستاری در جهت دستیابی به اهداف آموزشی پاسخ داده شد. ۵- مطالعه فردی و

جدول شماره (۱): توزیع فراوانی مطلق و نسبی واحدهای مورد پژوهش بر حسب جنس

نتیجه آزمون کای دو	گروه مداخله			گروه کنترل			جنسیت
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
$X^2=0.08$	۶۴	۱۶	۶۰	۱۵	۲۵	۱۵	زن
$P=0.77$	۳۶	۹	۴۰	۱۰	۲۵	۱۰	مرد
d.f=۱	۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۲۵	۱۰۰	۲۵	کل

مداخله در متغیرهای معدل کل دانشجو، معدل دیپلم، رتبه در کنکور، تعداد خواهر و برادر نشان نداد (جدول ۲).

آزمون آماری تی مستقل تفاوت آماری معنی‌داری را بین گروه کنترل و مداخله در متغیر سن نشان داد ($P<0.001$). آزمون آماری تی مستقل تفاوت آماری معنی‌داری را بین گروه کنترل و

جدول شماره (۲): مقایسه سن، معدل کل، معدل دیپلم، رتبه در کنکور، تعداد خواهر و برادر واحدهای مورد پژوهش در دو گروه کنترل و مداخله

مستقل	نتیجه آزمون تی	گروه مداخله			گروه کنترل			متغیر
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
$P<0.001$	.99	۲۱/۹۲	.۶۶	۲۲/۸۸	سن (سال)			
$P=0.42$	۱/۰۶	۱۶/۲۱	.۹۰	۱۶/۴۴	معدل کل دانشجو			
$P=0.73$	.۹۰	۱۷/۶۴	۱/۳۱	۱۷/۵۳	معدل دیپلم			
$P=0.87$	۱۶۷۵/۲۴	۶۴۶۸	۲۵۵۵/۶۹	۶۳۷۱/۳۶	رتبه در کنکور			
$P=0.73$	۱/۱۰	۱/۷۲	۱/۴۰	۱/۸۴	تعداد خواهر			
$P=0.68$	۱/۰۰۳	۱/۴۴	۱/۰۴	۱/۵۶	تعداد برادر			

نظر آماری معنی دار بود ($P=0.003$). آزمون من ویتنی اختلاف آماری معنی داری را بین تفاضل میانگین نمرات قبل و بعد از مداخله در نمرات موفقیت بین دو گروه نشان داد ($P<0.001$) (جدول ۳).

نتایج این مطالعه نشان داد که میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت قبل از آموزش حل مسئله در دو گروه تفاوت آماری معنی دار ندارد. میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت بعد از آموزش حل مسئله در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل افزایش یافته بود که این افزایش از

جدول شماره (۳): مقایسه میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت بین دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از اجرای آموزش حل مسئله

نتیجه آزمون من ویتنی	گروه مداخله			گروه کنترل		موفقیت
	میانگین رتبهها	میانگین و انحراف معیار	میانگین رتبهها	میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	
$P=0.83$	۲۵/۹۲	۱۲/۸۸±۷/۸۴	۲۵/۰۸	۱۲/۴۴±۷/۵۴	قبل از مداخله	
$P=0.003$	۳۱/۷۲	۲۰/۹۶±۷/۶۸	۱۹/۲۸	۱۴/۳۶±۶/۸۳	بعد از مداخله	
$P<0.001$	۳۴/۳۸	۸/۰۸±۵/۳۱	۱۶/۶۲	۱/۹۲±۲/۱۹	تفاضل بعد - قبل	

($P=0.82$). میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت بعد از آموزش حل مسئله در گروه مداخله افزایش یافته بود که این افزایش از نظر آماری معنی دار بود ($P<0.001$) (جدول ۴).

نتایج این مطالعه نشان داد که طبق نتایج آزمون ویلکاکسون، میانگین نمرات دیدگاه دانشجویان نسبت به موفقیت بعد از اجرای آموزش حل مسئله در گروه کنترل افزایش معنی داری نداشتند است

جدول شماره (۴): مقایسه میانگین نمرات موفقیت در دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از اجرای آموزش حل مسئله

نتیجه آزمون ویلکاکسون	بعد از مداخله			قبل از مداخله		موفقیت
	میانگین رتبهها	میانگین و انحراف معیار	میانگین رتبهها	میانگین و انحراف معیار	میانگین رتبهها	
$P=0.82$	۱۱/۱۰	۱۴/۳۶±۶/۸۳	۹/۹۰	۱۲/۴۴±۷/۵۴	گروه کنترل	
$P<0.001$	۱۲	۲۰/۹۶±۷/۶۸	.	۱۲/۸۸±۷/۸۴	گروه مداخله	

تحلیل رگرسیون نشان داد که موفقیت تحصیلی دانشجویان بیشتر مربوط به روش‌های تفکر بود (۲۰). در پژوهشی که پنجوینی با هدف بررسی تأثیر دو روش آموزش متداول و یادگیری بر اساس حل مسئله بر میزان مهارت دارو دادن در دانشجویان پرستاری انجام داد، به نتایجی مشابه نتایج مطالعه حاضر دست یافت. در آن مطالعه مشخص شد که میزان رضایتمندی گروه مداخله در مرحه بعد از آموزش بیشتر از گروه مقایسه بوده، به طوری که اختلاف معنی‌دار قبل و بعد از آموزش به روش فوق موجود بوده است (۲۱). کلینی، هیجونگ^۲ و پاپاسترات^۳ نیز در این ارتباط به نتایج مشابهی رسیدند (۲۲-۲۴). سیو^۴ نیز اثر یادگیری بر پایه مسئله و سخنرانی را بر قدرت ساختاری و روانی دانشجویان بررسی نمود. نتایج این مطالعه نشان داد که گروه یادگیری بر پایه مسئله نمرات بالاتری از قدرت ساختاری و روانی داشتند (۲۵). مشکلاتی در سال

بحث و نتیجه گیری
امروزه، مهارت‌های حل مسئله در بالاترین سطح شناختی انسان قرار دارد و از ارزشمندترین اهداف تربیتی آموزشی به حساب می‌آید (۱۵). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که حفظ دانش فرا گرفته شده در دانشجویانی که به شیوه حل مسئله آموزش دیده‌اند طولانی تر از سایر روش‌ها می‌باشد (۱۳، ۱۶، ۱۷) و می‌تواند شرایط را برای یادگیری مادام‌العمر مهیا نموده و این یکی از اهداف آموزش به شیوه حل مسئله می‌باشد (۱۳، ۱۸، ۱۹). یافته‌های این پژوهش نشان دهنده تأثیر مثبت برنامه آموزش مهارت حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان به موفقیت بود. کانوگارسیا و هوگس^۱ مطالعه‌ای بر روی دانشجویان ۲۱۰ دانشکده با عنوان روش‌های یادگیری و روش‌های تفکر، تجزیه و تحلیل ارتباط بین این دو و تأثیر آن‌ها بر موفقیت تحصیلی انجام دادند. نتایج آن مطالعه بیانگر وجود ارتباطی معنی‌دار بین این دو روش بود. هم چنین نتایج

² Heejung

³ Papastrat

⁴ Siu

¹ Cano Garcia & Hughes

خودشان را بر عهده می‌گیرند. این نوع یادگیری از رشد شخصی و حرفة‌ای دانشجو حمایت می‌نماید. اجرای برنامه آموزش روش حل مسئله موجب بهبود دیدگاه دانشجویان به موفقیت می‌شود. بنابراین، وارد کردن برنامه آموزش حل مسئله در برنامه‌های آموزش عالی و به ویژه آزمودن تأثیر برنامه‌های دراز مدت آموزش حل مسئله بر دیدگاه دانشجویان به موفقیت قابل توصیه است.

تقدیر و تشکر

این مقاله بر گرفته از طرح تحقیقاتی پایان نامه است. بدین وسیله از تمامی دانشجویان پرستاری و نیز مسئولین بیمارستان‌های امام خمینی و طالقانی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه که در انجام پژوهش ما را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

۱۳۸۴ نیز در پژوهشی تأثیر روش بحث گروهی بر خلاقیت دانش آموزان سال دوم مدارس راهنمایی اصفهان در درس علوم اجتماعی را بررسی کرد. نتایج نشان داد که آموزش با روش بحث گروهی تأثیر معنی‌داری بر خلاقیت دانش آموزان داشته است (۲۶). تایید توانایی برنامه آموزش یادگیری بر پایه حل مسئله در بهبود دیدگاه دانشجویان به موفقیت در این پژوهش، نتیجه رضایت بخشی است که فرضیه این پژوهش را مورد تایید قرار می‌دهد. بر طبق یافته‌های این پژوهش، آموزش به شیوه یادگیری بر پایه حل مسئله در مقایسه با روش‌های مرسوم، تأثیر بیشتری در بهبود دیدگاه دانشجویان به موفقیت داشت. این شیوه یادگیری، راهبرد موثری است که دانشجویان را با بهبود دیدگاه به موفقیت جهت کسب مهارت حل مشکلات تقویت می‌نماید. این شیوه منجر به دستیابی به اهداف می‌شود. دانشجویان مسئولیت یادگیری

References:

1. Hazavehei SMM, Fathi Y, Shamshiri M. The study of the causes of students' academic probation in Hamadan University of Medical Sciences; 2001-2002. SDME 2006; 3(1): 33-42. (Persian)
2. Keyvani J. The national report of higher education in Iran. Tehran: The Ministry of Science, research and technology; 2001: P.27. (Persian)
3. Kebriaei A, Roudbari M. Quality gap in educational services at Zahedan University of Medical sciences: Students viewpoint about current and optimal condition. IJME 2005; 5(1): 53-60. (Persian)
4. Barani S, Darvishi S, Azami A, Zarafshani K. Assessing the Trends and Predictors of Academic Achievement among College of Agriculture Students: The Case of Razi University. 2009;P.7. (Persian)
5. Zamani GH, Amiri Ardekani M. Educational success from the viewpoint of agricultural graduates. J of Social sciences & Humanities of Shiraz Univ 2003; 1(39); 94-109. (Persian)
6. Karami-Matin B. The study of relationship between personal characteristics of nursing students and their educational achievement in Tehran University of Medical Sciences in 1996. Behbood, the scientific quarterly 2000; 7(4): 87-92. (Persian)
7. Moniri R, Ghalebtarash H, Mussavi GA. The Reasons of Educational Failure among Paramedical Students in Kashan University of Medical Sciences. IJME 2006; 6(1): 135-9. (Persian)
8. Melanie HC. Problem based learning within health professional education. What is the role of the lecturer? Nurse educ today 2000; 20(4): 267-2.
9. Aäri RL, Elomaa L, Ylönen M, Saarikoski M. Problem-based learning in clinical practice: Employment and education as development partners. Nurs Educ Practice 2008; 8(6): 420-7.
10. Klaassens E. Strategies to enhance problem solving. Nurs Educ 1992; 17(3): 28-31.
11. Ahmadizadeh M. The study of effectiveness of problem-solving skills on some of the personality properties of youth under the Welfare Hostels centers. MSc thesis. Faculty of Psychology and Educational Sciences Allameh Tabatabaei University. Tehran: 1995. (Persian)
12. Babapour J. The study of relationship between conflict resolution style, problem solving style and mental health among students. (Dissertation).

- Tehran: Faculty of Humanities, Tarbiat Modares University; 2002. (Persian)
13. Antepohl W, Herzing S. Problem-based learning versus lecture-based learning in a course of basic pharmacology. *Med Educ* 1999;33(2): 106-13.
 14. Nezu AM. Effects of stress from current problems: comparison to major life events. *J Clin Psychol* 1986; 42(6): 847-52.
 15. Moattari M, Soltani A, Mousavi Nasab M, Ayatollahi A. The Effect of Problem Solving education on Self-Concept of Nursing Students in Shiraz University of Medical Sciences. *IJME* 2005; 5(2): 137-55. (Persian)
 16. Sadr Lahijani MS, Raoof Kateb HR. The effect of PBL and film showing, frequent quizzes and lecture-based method on short-term performance of dentistry students. *J Med Educ* 2004; 4 (2): 77-80. (Persian)
 17. Zolfaghari M, Mehrdad N, Parsa Yekta Z, Salmani Barugh N, Bahrani N. The effect of lecture and e-learning methods on learning mother and child health course in nursing students. *IJME* 2007; 7 (1): 31-9. (Persian)
 18. Alessio H. Student perceptions about and performance in problem-based learning. *JoSo TL* 2004; 4 (1): 25-36.
 19. Srinivasan M, WilkesM, Stevenson F, Nguyen T, Slavin S. Comparing problem-based learning with case-based learning: Effects of a major curricular shift at two institutions. *Acad Med* 2007; 82 (1): 74-82.
 20. Cano Garcia F, Hughes E. Learning and Thinking Styles: An Analysis of Their Interrelationship and Influence on Academic Achievement. *Educ Psychol* 2000; 20(4): 413-29.
 21. Penjvini S, Shahsavari S. Comparison of the effects of conventional and PBL teaching methods on nursing students' skills in administrating medication to children in Sanandaj. *SJKU* 2007; 12 (3): 73-81.
 22. Koleini N, Farshidfar F, Shams B, Salehi M. Problem Based Learning or Lecture, A New Method of Teaching Biology to First Year Medical Students: An Experience. *IJME* 2003; 3(2): 57-63. (Persian)
 23. Heejung C. A problem-based learning trial on the internet involving undergraduate nursing students. *J of Nursing Educ* 2003; 42(8): 359- 63.
 24. Papastrat K, Wallace S. Teaching baccalaureate nursing students to prevent medication errors using a problem-based learning approach. *J Nurs Educ* 2003; 42(10): 49-64.
 25. Siu HM, Laschinger HK, Vingilis E. The effect of problem-based learning on nursing students' perceptions of empowerment. *J Nurs Educ* 2005;44(10): 459-69.
 26. Moshkelani P. Effects of group discussion method on creativity second year students in social sciences in guidance schools in Isfahan. (Dissertation). Isfahan: 2005. (Persian)

THE EFFECT OF PROBLEM SOLVING EDUCATION IN FOURTH-YEAR NURSING STUDENTS' VIEWS OF SUCCESS

Orujlu S¹, Hemmati Maslak Pak M^{2}, KHalkhali HR³*

Received: 20 Jan, 2013; Accepted: 8 Apr, 2013

Abstract

Background & Aims: Problem solving skills in students education programs haven't been taught formally and organized. On the other hand, it is also necessary to assess and improve students' success. Accordingly, this study was conducted to determine the effects of problem solving skills education in fourth-year nursing students' views of success in Nursing and Midwifery school.

Materials & Methods:

This quasi-experimental study included 50 fourth-year nursing students. First semester of fourth-year nursing students were selected in the intervention group, and second semester of fourth-year nursing students in the control group. In both groups, the students completed successful-upgrade questionnaire before education. Students in the intervention group attended in the three small groups in problem solving education classes for six sessions. One month after the education course, students in both groups completed successful-upgrade questionnaire again. Data analysis was done by SPSS software, t-independent test, chi-square and Man Whitney.

Result: The results of this study showed that mean score of students success before and after problem solving education in the intervention group, have significant difference, whereas, in the control group, the difference was not significant. Man Whitney test showed a significant difference between the mean difference before and after the intervention in the both groups.

Conclusion: Problem solving education program improve students views of success. Thus, it is suggested to use problem solving education program in higher education programs, and specifically examine the effect of long-term education on problem solving programs in students' view of success.

Keywords: Problem solving education, Success, View, Nursing student.

Address: Nursing and Midwifery Faculty, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

Tel: (+98) 441 2754961

Email: Hemmati_m@umsu.ac.ir

¹ Student of master science, Nursing and Midwifery Faculty, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

² Assistant professor, Nursing and Midwifery Faculty ,Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran
(Corresponding Author)*

³ Assistant Professor of Public Health Faculty, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran